QUARANTE PAROLES DE L'IMAM RAZA A°

Français – Gujrati

(Traduit de l'arabe et de l'ourdou)

Tirées du livre intitulé « GOUFTARE DILNASHINE » traduit en ourdou par Allamâ ROSHANALY Najafi Hindi

Moulla Nissarhoussen RAJPAR

(Impression G. RADJAHOUSSEN)

Cher lecteur,

Le Département Iranien de « SAZMANE TABHLIGHATE ISLAM » a rassemblé 560 Hadiths de nos quatorze Maassoumines A° en relevant quarante Hadiths de chaque Maassoumine A° qui sont traduits en langue ourdou par Oustazoul Assatéza, Houjjatoul Islam val Mouslémine, Allamâ Al Hajj ROSHANALY Najafi Hindi dans le livre intitulé « GOUFTARE DILNASHINE. »

Ces quarante Paroles en sont extraites et traduites aussi bien de l'ourdou que de l'arabe et vous sont offertes à l'occasion de l'Anniversaire de l'Heureuse Naissance de Hazrat Thamin Al Hujaj, Imamé Hashtoum, ALI ibn Moosa Al Reza A°.

La traduction est une œuvre très difficile et comporte souvent des failles que le lecteur essaie de colmater. Celle-ci n'en est pas exempte. Je demande « Istighfar » à Allah, Le Très Clément et Le Tout Miséricordieux, et vous prie de bien vouloir m'en excuser et d'en attirer mon attention. Vos conseils m'aideront énormément dans cette voie qui n'est qu'à ses premiers travaux. Je vous en remercie et vous souhaite une très bonne lecture.

Que ces pages forment le mur de séparation qui me préserve de l'empire des ténèbres !

Moulla Nissarhoussen RAJPAR
en souvenir
de mon séjour
à Meshhed
à l'hôpital
BIMARE STANE IMDAD

Nom : **A L I A°**

Nom du père : **l'Imam MOUSSA KAZIM A°**

Nom de la mère : **H° NAJMA KHATOUNE A°**

Surnom : **REZA**
(Allah est content de lui, de même Son Prophète et les Imams qui lui ont succédé. Aussi bien ses fidèles, les Shias que ses opposants étaient contents de son Imamat, d'où ce surnom le plus connu de REZA)

Titre : **ABOUL HASSAN**

Date de naissance : **11 Zilkaad 148 A.H.**

Lieu de naissance : **Médina (Arabie Séoudite)**

Date du Martyr : **la fin du mois de Safar 203 A.H.**

Lieu de Martyr : **SANABAD (Iran) près de Mechhed Mausolée situé à MECHHED (Iran) anciennement TÜS**

Causes du Martyr : **empoisonné par Mamun Al Rachid, le calife abbasside**

Périodes de la vie :

- **35 ans vécus avant l'Imamat ;**
- **17 ans de l'Imamat passés à Médina ;**
- **03 ans de l'Imamat à Khourassan en Iran, contraint par Mamun Al Rachid, le calife illégal, d'accepter sa succession.**

Enfant : **un seul fils, H° Mohammad Taky A°, le 9 è Imam, issu de H° Khizran ou Sabhika A°**

Les califes illégaux de son époque :

- Mansour 136-158 A.H., le 2è calife abbasside, après Abboul Abbass Saffah bin Abdallah, qui mit fin à la vie de notre 6è Imam, H° Jaafar Sadiq A°, en lui donnant du poison, en l'an 148 A.H.
- Mehdi bin Mansour 158-169 A.H.
- Hadi bin Mehdi 169-170 A.H.

- Harûn Ar-Rachid bin Mehdi 170-193 A.H. qui mit fin à la vie de notre 7è Imam, H° Moosa Al Kazim A°, en lui donnant du poison dans la prison de Bagdad, en 183 A.H.
- Amin ibné Harûn Al Rachid 193-198 A.H. de mère arabe.
- Mamûn ibné Harûn Al Rachid 198-218 A.H. de mère iranienne

QUARANTE PAROLES DE L'IMAM RAZA A°

1°) Celui qui compare Dieu à l'image de sa créature est un idolâtre et celui qui définit Dieu par tout ce qui est prohibé devient mécréant.

2°) L'Imân ou la foi est d'un degré plus haut que l'Islam et la vertu ou la crainte révérencielle d'ALLAH d'un degré plus élevé que l'Imân et la certitude ou Yakîn est d'un échelon meilleur que l'Imân et rien de plus excellent que la certitude n'a été donnée aux fils d'Adam

3°) L'Imân ou la foi se repose sur quatre piliers :

- Se fier à Allah ;
- se réjouir de la Volonté Divine (Prédestination ou le Destin) ;
- se soumettre aux ordres d'Allah ;
- confier toutes ses affaires à Allah.

4°) Accomplir le devoir (les obligations) et s'abstenir de tout ce qui est interdit se nomment l'Imân ou la foi.
L'Imân signifie : attester par la parole, connaître par le cœur et accomplir les actes par les membres de son corps.

5°) Un jour, en parlant du Qurân, de sa preuve, de sa grandeur, du miracle de ses versets majestueux, l'Imam Raza A° déclara : le Qurân est une corde solide d'Allah, un câble incassable et robuste, une voie idéale de Dieu qui conduit vers le Paradis et préserve de l'Enfer, qui ne vieillit pas avec l'écoulement du temps, ses récitations répétées ne diminuent point sa valeur, parce qu'il n'est pas descendu comme révélation pour une époque déterminée, il est, par contre, destiné, avec preuves et arguments irréfutables, à toute personne, l'erreur ne peut circuler ni par l'avant ni par l'arrière, « il » est descendu comme révélation par Allah, Le Savant et L'Exalté.

6°) « Que dites-vous à propos du Qurân ? » ai-je demandé à l'Imam Raza A°, raconte Rehan.
« Il est La Parole d'Allah, ne franchissez jamais la limite de ses lois et ne recherchez pas la voie en dehors du Qurân, si non vous serez égarés, » me répondit l'Imam.

7°) L'Imamat constitue la Rêne de la Religion, le Code de vie des Musulmans, le bien-être du monde, l'Honneur des Croyants, la Racine de l'Islam qui progresse et sa Branche très élevée. L'admiration frappante de la Prière (le Salat), du Jeûne (le Sawm), du Zakât (l'aumône rituelle), du Pèlerinage (le Hajj), de la Guerre Sainte (le Jihâd) repose sur l'Imam. L'abondance du butin, l'aumône, l'assignation des ordres et sanctions, la protection des frontières et des environs relève aussi de l'Imam.

8°) Intervenir dans les affaires d'un souverain despotique, lui rendre service, s'efforcer de satisfaire ses volontés correspond à l'incroyance. Lui porter volontairement attention, fait partie des Grands Péchés ou Gounahané Kabhira à cause duquel l'homme mérite l'Enfer.

9°) « Qu'Allah répande Sa Miséricorde sur celui qui fait revivre nos affaires! » (Déclara l'Imam).

« Comment peut-on faire revivre vos affaires ? » demanda l'interlocuteur.

« En s'instruisant de notre science pour l'apprendre aux autres, » répondit Le Successeur du Messager d'Allah.

10°) Tant que le Croyant ne possède pas ces trois vertus, il ne sera pas un véritable homme de foi :

Tous ses actes doivent se porter sur la Sounnah d'Allah, la Sounnah du Saint Prophète et la Sounnah de l'Imam.

- La Sounnah (ou Les Commandements) d'Allah consiste à observer le secret, selon la déclaration divine qui affirme que : (Dieu) seul connaît l'invisible et n'en fait part à nul autre sauf à Son Messager Bien –Aimé (Sourate Les Djinns, Versets 27/28).
- La Sounnah (ou La Pratique) du Saint Prophète réclame le bon comportement avec les gens car Allah a demandé à Son Envoyé de se conduire de façon indulgente et généreuse et d'ordonner ce qui convient (Sourate Al Aaraf, Verset 199).
- La Sounnah (ou La Pratique) de l'Imam exige la patience dans la misère et la souffrance

11°) Tant qu'un Musulman ne possède pas ces dix caractères, son esprit n'atteindra pas à la perfection :

- les gens espèrent le bien de lui ;
- ils en sont préservés de son mal ;
- il considère énormes les maigres bienfaits des autres ;
- il donne peu de valeur à l'abondance de ses bienfaits ;
- il ne se plaint pas de l'afflux des nécessiteux vers lui ;
- il ne se lasse pas d'acquérir la science toute sa vie ;
- il préfère la misère à la richesse sur le chemin d'Allah ;
- le déshonneur recueilli sur la voie divine est meilleur à ses yeux que l'honneur acquis sur la voie de l'ennemi d'Allah ;
- il admire la modestie à la célébrité ;

  Ensuite, l'Imam A° confia :

« Quelle bonne vertu est le dixième caractère !

- de quoi s'agit-il ? interrogea l'interlocuteur.
- dès qu'il croise quelqu'un, il affirme que : cette personne est meilleure que moi dans la bonté et la vertu, » répondit l'Imam.

12°) Est favorisé celui qui interrogea son âme et est en perdition celui qui s'en détourna ; n'est pas inquiet celui qui craignit Dieu, est illuminé celui qui s'instruisit, est sage celui qui fut illuminé et est savant celui qui devint sage.

13°) « Qui sont les meilleures gens parmi les créatures d'Allah ? » Demanda un individu à l'Imam Raza A °.

« Ceux qui se réjouissent d'accomplir le bien et qui implorent le pardon lorsqu'ils commis un mal, qui remercient Allah quand ils reçoivent une faveur, qui se résignent lors d'un malheur et qui pardonnent au moment de la fureur, » répondit l'Imam.

14°) Parmi les Commandements de l'Islam figurent aussi ceux qui suivent :

- S'éloigner des Gros Péchés ou Gounahané Kabhira, comme par exemple : tuer quelqu'un, ce que l'Islam a prohibé ;
- Eviter l'adultère ;
- Ne pas voler ;
- Ne pas boire de l'alcool ;
- Ne pas désobéir ses parents ;
- S'enfuir du Jehad (la Guerre Sainte) est Haram (illicite) ;
- S'approprier injustement des biens de l'orphelin est Haram ;
- Manger la viande d'un animal mort sans être égorgé est illicite ;
- Boire du sang ;
- Manger la viande du porc est Haram ;
- Manger la viande d'un animal non égorgé suivant le rite musulman, sauf dans les cas autorisés, est illicite ;
- Se nourrir de l'intérêt (gain d'argent, l'usure), en connaissance de cause, est Haram ;
- Manger tout ce qui est illicite ;
- Les jeux de cartes et de dominos, le vol dans les poids et mesures (l'escroquerie), la diffamation injuste d'adultère sur une femme vertueuse, l'homosexualité (et la pédophilie), le faux-témoignage, la désespérance de la miséricorde divine, le mépris du châtiment divin (se sentir en sûreté du châtiment divin), l'aide aux oppresseurs, l'attention portée sur eux, le faux serment, la privation des droits d'autrui sans raison, le mensonge, l'orgueil, la prodigalité, le gaspillage, la déloyauté, le dédain pour le Hajj (le Pèlerinage de La Mecque), la guerre contre les Elus de Dieu, la dissipation de son temps dans les distractions (jeux, musique), la persistance dans les péchés, ces actes sont tous prohibés et font partie des interdictions de l'Islam.

15°) L'infatuation ou l'estime de soi comporte plusieurs niveaux dont l'un consiste à ce que les mauvaises œuvres d'un individu sont embellies de telle manière que celui-ci les considère correctes, qu'il en est satisfait et qu'il pense avoir fait d'excellents actes. Un autre niveau se rapporte à ce qu'il tient sa foi comme une bienfaisance envers Dieu alors qu'en revanche, il Lui est redevable de sa reconnaissance.

16°) Même si Dieu, Le Seigneur de l'Univers, n'avait pas annoncé le Paradis et averti les gens de l'Enfer, il appartient à l'homme, pour les grâces et les bienfaits qu'Il a répandus sur Ses créatures et les dons qu'Il les a accordés, sans qu'elles les méritent, d'obéir Allah et de ne pas transgresser Ses lois.

17°) Si on s'interrogeait : pourquoi le jeûne est-il rendu obligatoire ? la réponse serait : pour que les gens puissent sentir la rigueur de la faim et de la soif et comprendre la faim et la soif de l'autre monde, que celui qui jeûne ait la concentration spirituelle dans la sérénité contemplative, qu'il se tienne humble et pauvre devant Dieu et ait droit à la récompense, qu'il mérite les bienfaits et les récompenses pour avoir persévéré, en connaissance de cause, sur la faim et la soif, qu'il puisse, en outre, dominer ses passions, qu'il prêche d'exemple, qu'il apprenne aux autres à surmonter les difficultés, qu'il soit un bon guide pour les affaires de l'au-delà, qu'il puisse (c'en est aussi une raison) éprouver les peines et misères des pauvres et démunis, afin qu'il fasse donc leur parvenir, en prélevant de sa fortune, les droits qu'Allah y a stipulés.

18°) La Prière en Assemblée ou le Namazé Jamaat est instaurée pour que la sincérité de l'Unicité de Dieu, l'Islam, l'Adoration de Dieu soient accomplis d'une façon ouverte et déclarée, afin que la profession de foi solennelle de l'Islam et de l'Unicité de Dieu aux habitants de l'Orient et de l'Occident soit, pour eux, la preuve tangible de l'Unicité divine, que les hypocrites et tous ceux qui se proclament comme sympathisants de l'Islam, qui attestent l'Islam et se soumettent à ses lois au vu du public soient humiliés, que les gens puissent témoigner, chacun pour l'autre, sa qualité de musulman, d'une manière évidente et légitime et qu'elle soit en même temps le moyen et le concours pour le bien et la vertu, ainsi que l'entrave à de nombreux péchés.

19°) Dieu, Le Créateur de l'Univers, a (dans le Quran), formulé trois commandements en les assimilant aux trois autres :

- l'ordre de Salât ou de la Prière est donné avec celui du Zakât ou l'aumône rituelle ; en conséquence, la Prière de celui qui l'accomplit sans acquitter le Zakât est rejetée.
- Le précepte de l'action de grâces envers Allah est énoncé en même temps que la reconnaissance aux parents ; qui ne remercie pas ses parents ne peut remercier Dieu.
- La prescription de la vertu est imposée avec celle du maintien de bonnes relations avec sa proche famille parce que celui qui n'est pas bon envers les membres de sa famille ne peut acquérir la vertu divine.

20°) En étant confiant de votre attachement aux Ehloul Bhayt (La Sainte Postérité de H° Mohammad savv) ne délaissez pas vos efforts et exercices en vue de bonnes œuvres et de l'adoration.

21°) Attention ! Eloignez-vous de l'avidité et de la jalousie, (car) tous ces deux (caractères) ont fait périr les peuples antérieurs. Et attention aussi ! Evitez l'avarice car c'est une maladie qui n'existe pas chez les Croyants et les gens distingués, elle est à l'antipode de la foi.

22°) Le silence forme l'une des portes de la sagesse ; le silence attire l'affection et constitue la preuve de chaque bienfait.

23°) Rencontrez les amis avec modestie, les ennemis avec vigilance et le commun des mortels avec gentillesse.

24°) Allah déteste les bavardages, les dépenses futiles et les questions oiseuses en nombre.

25°) L'avare ne connaît pas la tranquillité, le jaloux ne perçoit pas le goût de la vie, les souverains ne jouissent pas de la fidélité et les menteurs sont sans dignité.

26°) La philosophie du Salât ou de la Prière réside sur l'attestation de la Seigneurie d'Allah et le refus de toute sorte d'associés à Sa Personne Divine ; et se lever devant Lui, humble et effacé, sincère et avouant ses fautes, se repentant de ses péchés antérieurs et implorant le pardon, est une autre signification du Salât. Elle consiste à se prosterner sur le sol cinq fois quotidiennement à la Gloire de Dieu. La Prière encourage à rappeler Dieu (à psalmodier Ses Noms et Attributs), à s'éloigner de la négligence et de la résistance, à se montrer sincère et véritable devant Lui, à acquérir le plus de bienfaits dans ce monde et dans l'autre, et à y être emporté vivement. En outre, elle enflamme l'homme à célébrer nuit et jour la gloire de Dieu afin que Son serviteur n'oublie pas son Maître, son Seigneur et son Créateur car le fait d'oublier ces choses crée la désobéissance et la contestation en l'homme et le rappel d'Allah (la psalmodie de Ses Noms et Attributs) en se tenant debout devant son Seigneur empêche d'exécuter les péchés et de commettre toute sorte de dispute et d'interdits.

27°) L'avarice discrédite l'homme, l'amour de ce monde suscite la souffrance ainsi que la tromperie et la meilleure comme la plus noble habitude consiste à accomplir le bien, à aider ceux qui sont dans le malheur, à satisfaire ceux qui se trouvent dans le besoin.

28°) Ne tenez pas compagnie de celui qui boit de l'alcool et ne le saluez point.

29°) Dieu, Le Maître de l'Univers, a interdit (rendu Haram) l'alcool parce qu'il est la source de l'anarchie, l'esprit des ivrognes se ruine, il les prépare à nier Dieu, il les mène à accuser injustement Dieu et Ses Prophètes, cet alcool les conduit à commettre d'autres péchés tels : la dispute, le crime, la calomnie d'adultère sur une femme mariée, la débauche ou l'adultère, et à juger insignifiants les interdits. C'est pourquoi, nous avons ordonné que tous les objets enivrants sont illicites et interdits car leur résultat aboutit à celui de l'alcool.

30°) Sept objets, sans les sept autres, sont une sorte de plaisanterie :-

- Celui qui implore le pardon par la parole sans se repentir de son cœur se moque de son propre être.
- Celui qui prie Dieu de l'aider mais ne s'efforce pas dans cette voie se gausse avec lui-même.
- Celui qui pense à l'avenir sans l'assurer met en boîte sa propre personne.

- Celui qui sollicite de Dieu le Paradis mais ne se résigne pas dans les malheurs se fait l'objet de ses propres railleries.
- Celui qui demande à Dieu le salut de l'Enfer mais n'abandonne pas ses désirs immodérés de ce bas monde se tourne en ridicule.

- Celui qui rappelle (psalmodie) Allah mais ne cherche pas à Le rencontrer le plus vite berne lui-même.

(ndt : le 7è objet est échappé dans le livre original)

31°) Maintenez les relations familiales avec les proches parents, même en n'offrant qu'une gorgée d'eau ; et la meilleure des cordialités familiales consiste à en écarter le mal.

32°) Donnez l'aumône, même un tantinet, car le peu que vous offrez avec l'intention de SADKA (l'aumône) est grandiose devant Allah.

33°) Celui qui croise un misérable musulman et lui adresse un salut différent par rapport au salut qu'il rend à un riche rencontrera Allah, le Jour du Jugement, en état de mécontentement.

34°) Les visites accroissent l'amour réciproque.

35°) Celui qui se repent de ses péchés est tel qu'il n'a commis aucun péché.

36°) La propreté et la pureté de l'âme relèvent des caractères des Prophètes.

37°) La meilleure fortune est celle par laquelle on peut sauvegarder son honneur.

38°) « L'arme des Prophètes vous est très indispensable, (déclara l'Imam).

- Quelle est cette arme ? demanda-t-on.
- C'est l'Invocation ou le Doûâ », répondit l'Imam Raza A°.

39°) Qu'Allah répande Sa miséricorde sur vous ! Sachez que Dieu a interdit tous les jeux de hasard et a ordonné à tous Ses serviteurs de s'en abstenir. Il les évoqués dans « le Coran » comme impurs, déclarés malpropres et actes du « maudit » Satan. Eloignez- vous-en, de même du jeu d'échecs et d'autres jeux de hasard, en plus de ceux-ci, qui sont pires que ce jeu sur l'échiquier.

40°) Le meilleur savoir pour l'homme est la connaissance de son âme

ઈમામે રઝા અ૦ ના ચાળીસ કલામો

૧/ જે કોઇ અલ્લાહની સુરત તેના મખલુકથી આપે તે મુશરીક છે અને જે કોઇ અલ્લાહની તરફ એવી ચીજોની નિસબત આપે કે જેની મના કરવામાં આવી છે તે કાફર છે.

૨/ ઇમાન ઇસલામથી એક દરજો અફઝલ છે અને તકવા ઇમાનથી એક દરજો બેહતર છે અને યકીન ઇમાનથી એક દરજો ઉત્તમ છે અને બની આદમને યકીનથી અફઝલ કોઇ ચીજ આપવામાં આવી નથી.

૩/ ઇમાનના ચાર સ્થંભ છે :
- અલ્લાહ ઉપર ભરોસો ;
- અલ્લાહની મરજી (કઝા અને કદ્ર)ઉપર રાજી રહેવું ;
- અલ્લાહના હુકમો સામે પોતાનું માથું જુકાવવું ;
- પોતાના તમામ કામને અલ્લાહને સોંપી દેવા.

૪/ ફરજોની અદાએગી અને હરામોથી બચવાનું નામ ઇમાન છે. ઈમાન એટલે ઝબાનથી ઇકરાર કરવું, દિલથી ઓળખવું અને પોતાના શરીરના અવ્યવોથી અમલ કરવાનું નામ છે.

૫/ એક દિવસ ઇમામ રઝા અ૦ કુરઆન વિશે ઝીકર કરતાં તેની હુજ્જત (દલીલ) અને અઝમત (મોટાઇ) તથા મહાનતા ભરી આયતોનો મોઅજીઝો બયાન કરતાં ફરમાવ્યું કે : કુરઆન અલ્લાહની મજબુત દોરી છે અને અતૂટ તેમજ સજ્જડ રસી છે અને અલ્લાહનો એવો આદર્શનિય રસ્તો છે કે જે જન્નત સુધી પહોંચાડનાર અને જહન્નમથી બચાવનાર છે, જે સમયના વહનથી જૂનું થતું નથી, જેની વધુ તિલાવત કરવાથી કીમત ઘટતી નથી, કેમકે તે ખાસ જમાના માટે નાઝીલ કરવામાં આવ્યું નથી, બલકે તે સચોટ દલીલ અને સબબ સાથે હર ઇન્સાન માટે મુકર્રર કરવામાં આવ્યું છે, બાતીલ (જુઠ) ન તેની આગળથી પસાર થઇ શકે છે, ન તેની પાછળથી, “ તેને ” હકીમ (બેહદ ડહાપણવાળો) અને હમીદ (વખાણને લાયક) અલ્લાહ તરફથી ઉતારવામાં આવ્યું છે.

૬/ રેહાન કહે છે કે મેં ઇમામે રઝા અ૦ને સવાલ કર્યો કે : આપ કુરઆન વિશે શું ફરમાવો છો ? (ઇમામે) ફરમાવ્યું કે : તે અલ્લાહના કલામ છે, તેમના (હદ અને કાનુન) થી આગળ વધો નહીં અને ગયરે કુરઆનથી (કુરઆન સિવાય) હીદાયત મેળવો નહીં, કારણકે એમ કરવાથી તમે ગુમરાહ થઇ જશો.

૭/ ઈમામત (દીન) ધર્મની લગામ, જીવનની વ્યવસ્થા, દુનિયામાં આબાદી (સલામતી) આપનાર અને મોઅમીનોની ઈઝઝત છે ; તરકકી કરવાવાળા ઈસલામનું મુળ, તેની બહુજ ઉંચી ડાળ છે ; નમાઝ, રોઝા, ઝકાત, હજ, જેહાદ નો કમાલ ઈમામત ઉપર આધાર રાખે છે ; માલે ગનીમતનું બહોળાપણુ, સદકાત, હુકમો અને હદ જારી કરવાં, સરહદો અને આસપાસનું રક્ષણ(તેની હીફાઝત) ઈમામથીજ થતી હોય છે.

૮/ ઝાલીમ હાકીમોના કામમાં દખલગીર બનવું, તેમના મદદરૂ થવું, તેમની હાજતો માટે કોશીશ કરવી તે કુફ્ર ના બરાબર છે. તેમની તરફ જાણીજોઈને નજર રાખવી તે એવા ગુનાહાને કબીરામાં દાખલ છે કે જેના થકી ઈન્સાન જહન્નમનો હકદાર બને છે.

૯/ (ઈમામે ફરમાવ્યું) અલ્લાહ તેનાપર રહેમ કરે જે અમારા કામોને જીવંત રાખે છે. (રાવીએ પુછયું મૌલા !) આપના કામોને કેવી રીતે જીવંત કરીએ ? ફરમાવ્યું કે અમારા ઈલ્મને શીખીને બીજાઓને શીખાડવું.

૧૦/ મોઅમીનમાં જયાં સુધી ત્રણ આદતો ન હોય ત્યાં સુધી તે સાચો મોમીન નથી અને તે આ મુજબ છે : અલ્લાહની સુન્નત (પર અમલ હોય), સુન્નતે રસુલ (પર અમલ હોય), સુન્નતે ઈમામ (પર અમલ હોય).
સુન્નતે ઈલાહી તો એમ છે કે : તે રાઝદાર (ગુપ્ત રાખનાર) હોય, યાને કે ખુદાનું ફરમાન છે કે (અલ્લાહ) આલેમુલ ગયબ છે, પોતાની ગયબત-છુપી વાતોથી કોઈને જાણીતો નથી કરતો સિવાય તે રસુલને જે તેનો પસંદ કરેલો છે (સુરએ જીન, આયત:૨૭/૨૯).
અને સુન્નતે રસુલ તે છે કે લોકોની સાથે ખુશ મીજાજથી પેશ આવે, કેમકે અલ્લાહે પોતાના રસુલને હુકમ આપ્યો છે કે : માફી અને બક્ષીશને પોતાનો આદર્શ બનાવે અને નેકીનો હુકમ આપે (સુરએ અઅરાફ, આયત:૯૯).
અને સુન્નતે ઈમામ એમ છે કે તે મુસીબત અને પરેશાનીમાં સબ્ર કરે.

૧૧/ મુસલમાન મર્દ માં જયાં સુધી આ દસ ગુણ ન હોય ત્યાં સુધી તેની અકકલ સંપુર્ણ નથી :

- લોકો તેનાથી ભલાઈની આશા રાખતા હોય.
- તેની ખરાબીથી નીડર (બીક વિનાના) હોય.

- બીજાઓની થોડી નેકીઓને તે ઘણી સમજતો હોય.
- પોતાની અસંખ્ય નેકીઓને તે બહુજ થોડી લેખતો હોય.
- હાજતમંદોની ભીડથી તે દુખી થતો ન હોય.
- પુરી ઉમ્ર ઇલ્મ લેવામાં તે કંટાળતો ન હોય.
- અલ્લાહના માર્ગમાં નિર્ધનતા (ગરીબી)ને તે દોલતથી વધુ દોસ્ત રાખતો હોય.
- અલ્લાહના માર્ગમાં મળતી બેઇઝઝતી અલ્લાહના દુશમનના માર્ગમાં મળતી ઇઝઝત કરતાં તેને વધુ પ્યારી હોય.
- ગુપ્તતા (છાનું રહેવું) તેને શોહરતથી વધુ પસંદ હોય.

તે બાદ, હઝરતે ફરમાવ્યું કે દસમું ગુણ પણ કેવું સદગુણ છે ! એક માણસે પુછયું કે : દસમી ચીજ શું છે ? ફરમાવ્યું કે : જે વખતે કોઇને દેખે ત્યારે તે બોલી ઉઠે કે : આ મારાથી વધુ સારો અને વધુ તકવા રાખનાર - પરહેઝગાર છે.

૧૨/ જેણે પોતાના નફસ-આત્માથી હિસાબ લીધો તે ફાયદામાં રહ્યો અને જે તેનાથી બેપરવા થયો તે નુકસાનીમાં રહ્યો, જે અલ્લાહથી ડર્યો તે નિર્ભય (બીક વિનાનો) થયો, જેણે બોધ હાંસિલ કર્યો(શીખામણ લીધી) તે દેખતો થયો અને જે દેખતો થયો તેણે ડહાપણ મેળવી અને જેને ડહાપણ પ્રાપ્ત થઇ તે આલીમ-જ્ઞાની બની ગયો.

૧૩/ એક માણસે ઇમામે રઝા અ૦ને પુછયું કે : અલ્લાહના બંદાઓમાંથી સઉથી વધારે સારા કોણ લોકો છે ? ફરમાવ્યું કે : તે લોકો કે જેઓ સારા કામ કરવાથી ખુશ થાય છે અને ખરાબ કામ કરવાથી ઇસ્તગફાર (તવબા) કરે છે, જયારે તેમને કાંઇ મળે છે ત્યારે તેઓ શુક્ર અદા કરે છે, અને જયારે મુસીબતમાં ફસાઇ છે ત્યારે સબ્રથી કામ લીએ છે, અને જે વખતે ગુસ્સામાં આવે છે તે વખતે માફ કરી આપે છે.

૧૪/ ઇસલામના હુકમોમાંથી આ પણ વસ્તુઓ છે :

- ગુનાહે કબીરાથી દુર રહેવું, દાખલા તરીકે : જે નફસ-આત્માને અલ્લાહે હરામ નકકી કર્યો છે તેને કત્લ કરવો.

- ઝીનાથી બચવું.
- ચોરી કરવી નહીં.
- શરાબ પીવું નહીં.
- માં-બાપ ની નાફરમાની કરવી નહીં.
- જંગ (જેહાદ)થી ભાગવું હરામ છે.
- યતીમનો માલ ઝુલ્મ - બેઇનસાફીથી ખાઇ જવો હરામ છે.
- મુરદાર ખાવું હરામ છે.
- ખુન પીવું હરામ છે.
- સુવરનો ગોશ્ત ખાવો હરામ છે.
- જે જાનવરને અલ્લાહનું નામ લીધા વિના ઝબ્હ કરવામાં આવે તેનું ગોશ્ત ખાવું, જરૂરત વગર, હરામ છે.
- સબબ અને દલીલ જાણ્યા બાદ વ્યાજ ખાવું હરામ છે.
- હરામ ખોરાક લેવો.
- જુગાર, પાંસા, મીઝાન અને ત્રાજવામાં ઓછું જોખવું, ઇઝઝતદાર ઓરત ઉપર ઝીનાની તોહમત લગાવવી, બચ્ચાઓથી બુરા કામ કરવા, જુઠી ગવાહી આપવી, અલ્લાહની રહેમતથી નિરાશ થવું, અલ્લાહના અઝાબથી નિભર્ય (બીક વગરના) રહેવું, ઝાલીમોની મદદ કરવી, તેમની તરફ આકર્ષણ (ખેંચાવવું), જુઠ્ઠી કસમ, કોઇ કારણ વિના બીજાઓના હકને રોકી રાખવા, જુઠ-ખોટું, તકબ્બુર-હુંપદ, ઇસરાફ, બેહિસાબ ખચર્, ખયાનત (અપ્રમાણીકતા-કોઇનો માલ હજમ કરી જવો), હજને તુચ્છ-હલકી સમજવી, અલ્લાહના ખાસ બંદાઓ સામે જંગ કરવી, લહવો-લઆબ (રમત-ગમત-નાચ-ગાન)ની અંદર મશગુલ રહેવું, ગુનાહો ઉપર બાકી રહેવું (વળગી રહેવું), આ બધા કાયોર્ (અમલો) હરામ છે અને ઇસલામે તે મના કરેલ છે.

૧૫/ ઉજબ (ખુદપસંદગી) ના કઇક દરજા છે : તેમાંથી એક તે છે કે ઇન્સાનના બુરા અમલ એટલા સુશોભીત હોય કે તેને તે સારા સમજે અને એવા કાયોર્થી પોતે રાજી રહે અને ખયાલ કરે કે એણે બહુજ સરસ કામ કયુંર્ છે અને બીજો દરજો તે છે કે પોતાના ઇમાનને અલ્લાહપર તેણે એહસાન (ઉપકાર) કયોર્ છે તેવું સમજે, છતાં કે તે બારામાં તેનાપર અલ્લાહનો એહસાન છે.

૧૬/ અગર ખુદાવંદે આલમ લોકોને જન્નત અને જહન્નમથી ડરાવતે નહીં તો પણ એણે પોતાના બંદાપર જે મહેરબાની અને એહસાન કયાર્ છે અને જે નેઅમતો તેમને અતા કરી છે છતાં કે તેઓ તેના હકદાર હતા નહીં, તેની વાસ્તવિકતા (સાચી હકીકત) તે છે કે બંદો તેની ફરમાંબરદારી કરે અને તેના હુકમોનો અનાદાર કરે નહીં.

૧૭/ અગર પુછવામાં આવે કે શા માટે રોઝાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો છે ? તો જવાબ દેવામાં આવશે કે : જેથી કરીને લોકો ભૂખ અને તરસની તકલીફને અનુભવી શકે અને આખેરતની ભૂખ અને તરસને સમજી શકે અને જેથી રોઝેદારમાં નિખાલસપણુ - દિલની ચોકખાઇ (ખુશુઅ) પયદા થાય, (ખુદાની સામે) બેઇઝઝત અને ભીખારી બને, અને બદલાનો હકદાર થાય, ભૂખ અને તરસપર સબ્ર કરી, માઅરેફતની સાથે (બરાબર સમજીને) પોતાના બદલા અને સવાબનો હકદાર બને, તેના સિવાય શહવતો (મનની બુરી ઇચ્છાઓ) પર તેનો કાબુ જમાવવાનું પણ કારણ છે અને દુનિયામાં નસીહત આપનાર હોય, અને લોકોને પોતાની તકલીફોપર અમલ કરવાની આદતવાળા બનાવનાર હોય અને આખેરત (મરવા પછીના જીવન) ના કાર્યો માટે રહેબરી કરનાર હોય (અને આ પણ કારણ છે કે) રોઝા રાખનાર ફકીરો અને મીસકીનો ની તકલીફ અને પરેશાનીને અનુભવી શકે, જેથી ખુદાવંદે આલમ તેનાપર જે માલી હક વાજીબ કર્યો છે તે પોતાના માલથી જુદો કરીને તે લોકો સુધી પહોંચાડી આપે.

૧૮/ નમાઝે જમાઅતને એટલા માટે રાખવામાં આવી છે કે નિખાલસતા (દિલની સફાઇ), તવહીદ (ખુદાને એક માનવો), ઇસલામ, અલ્લાહની ઇબાદત જાહેર અને ખુલ્લી રીતે થઇ શકે કેમકે ઇસલામ અને તવહીદને આમ ઉઘાડી હાલતમાં પેશ કરવું મશરીક અને મગરીબના લોકો ઉપર અલ્લાહની એકતા માટે હુજ્જતની સચોટ દલીલ બને અને જો કે મુનાફીક અને ઇસલામ નાં ચાહનારાઓ કે જેઓ જાહેરમાં ઇસલામને કબુલ કરે છે અને તેની સામે તેમના માથા જુકાવે છે તેમને નીચા બતાવવામાં આવી શકે અને લોકોને એક-બીજાને મુસલમાન હોવાની સાક્ષી દેવી સહેલું અને જાએઝ થઇ શકે અને તેની સાથો-સાથ નેકી (ભલાઇ) અને તકવા (અલ્લાહનો ડર) તથા ઘણા ગુનાહોનું રોકવાનું કારણ તેમજ મદદગાર બને.

૧૯/ ખુદાવંદે આલમ (કુરઆનમાં) ત્રણ વસ્તુઓને બીજી ત્રણ વસ્તુઓ સાથે રાખીને હુકમ આપ્યો છે :

- નમાઝનો હુકમ ઝકાતની સાથે દીધો છે, જેથી કરીને જેણે નમાઝ પડી પણ ઝકાત આપી નહીં તો તેની નમાઝ કબુલ નથી.
- પોતાના શુક્ર નો હુકમ માં-બાપના શુક્ર ની સાથે રાખ્યો છે, માટે જેણે પોતાના માં-બાપનો એહસાન અદા ન કર્યો તેણે અલ્લાહનો પણ શુક્ર બજાવ્યો નથી.
- તકવા નો હુકમ (અલ્લાહનો ખોફ, ગુનાહોથી દુર રહેવું) સીલે રહેમની સાથે ફરમાવ્યો છે, એજ કારણ છે કે જેણે સીલે રહેમ ન કર્યું (પોતાના સગાવ્હાલાઓથી સારા સંબંધ રાખ્યા નહીં) તેણે તકવાએ ઇલાહીને ઇખતેયાર કર્યું નથી.

૨૦/ આલે મોહમ્મદની દોસ્તી-મોહબ્બત ઉપર ભરોસો રાખી નેક અમલ-સારા કાર્ય અને ઈબાદત કરવામાં તમારી મહેનત અને તકલીફને છોડો નહીં.

૨૧/ ખબરદાર ! લાલચ અને હસદ-અદેખાઈથી બચો (કેમકે) આ બન્નેએ આગલી ઉમ્મતોને હલાક કરી દીધાં છે અને ખબરદાર ! કંજુસી ઈખતેયાર કરો નહીં કારણ કે તે એવી બીમારી છે કે જે શરીફ-આબરૂદાર અને મોઅમીનમાં હોતી નથી, એ તો ઈમાનની વિરૂધ છે.

૨૨/ ખામોશી-ચુપકીદી હીકમત-ડહાપણના દરવાજાઓમાંથી એક દરવાજો છે, ચુપકીદી મોહબ્બતને ખેંચનાર અને દરેક નેકીની દલીલ-સાક્ષી છે.

૨૩/ દોસ્તોની સાથે ઈન્કેસારી-નમ્રતાથી, દુશમનોની સાથે હોશિયારી-ચાલાકીથી, આમ માણસોથી નરમાશથી મળો.

૨૪/ અલ્લાહ બકવાસ-લવારાને, ખોટા ખર્ચને તેમજ વધારે પડતા સવાલોને દુશમન રાખે છે.

૨૫/ કંજુસ-લોભીને રાહત નથી, હસદ-અદેખાઈ કરનારને લીઝઝત-સવાદ નસીબ નથી, બાદશાહોમાં વફાદારી નથી હોતી, જુઠ-ખોટું બોલનારને લાજ-શરમ નથી હોતી.

૨૬/ નમાઝની ફિલસૂફી તે છે કે : નમાઝ અલ્લાહની રબુબીય્યત-પરવરદિગારી નો ઈકરાર (તેની કબૂલાત) કરે છે અને દરેક જાતની ભાગીદારી-શીર્ક ને નકારે છે અને અલ્લાહની સામે બેઈઝઝત અને કંગાલ-ગરીબની જેમ, ઈખલાસ-સાફ દિલવાળો, પોતાના ગુનાહોને સમજનાર અને ગુજરેલા ગુનાહોની તવબા તેમજ ઈસ્તગફાર-માફી માટે ઉભા રહેવાનું નામ છે ; અને દરરોજ અલ્લાહની તાઝીમ વાસ્તે પાંચ વખત પોતાના ચહેરાને ઝમીનપર રાખવાનું નામ છે; નમાઝ અલ્લાહની યાદ અપાવે છે અને બેપરવાહી તેમજ હઠીલા-જીદદી પણાથી દુર રાખે છે, સાફ અને સાચા દિલ સહિત હાજર રહેવા અને દીન તથા દુનિયાની નેકીઓ વિસ્તારવા માટે ઉત્સાહ અપાવે છે ; તે ઉપરાંત, ઈન્સાનને રાત-દિવસ અલ્લાહના ઝીક્ર કરવાથી ઉભરાવે છે જેથી બંદો પોતાના માલિક, પાલનહાર અને પયદા કરનારને ભુલી ન જાય કારણ કે આવી વસ્તુઓને ભુલી જવું ઈન્સાનની અંદર અવગણના (કહ્યું ન માનવું)

તેમજ (વિવાદ) વિરોધ કરવાનું જન્માવે છે અને અલ્લાહની યાદ(તેનો ઝીક્ર)અલ્લાહનીસામે ઉભા રહેવાથી ગુનાહોને રોકનાર તેમજ દરેક જાતના ફસાદ અને હરામોથી બચાવે છે.

૨૭/ કંજુસી-લોભ ઇન્સાનની આબરૂ-ઇઝઝતને ધોઇ નાખે છે અને દુનીયાની મોહબ્બત રંજો-ગમ તેમજ મકરબાજીનું કારણબને છે અને સઉથી ઉત્તમ તેમજ માનભરી આદત તે છે કે નેકી- સારા કાર્ય કરવાં, મુસીબતમાં ફસાએલા લોકોની મદદ કરવી, આશા રાખનારાઓની ઉમેદ પૂરી કરવી.

૨૮/ શરાબખોરની પાસે ઉઠ-બેસ ન કરો તેમજ તેઓને સલામ પણ કરો નહીં.

૨૯/ ખુદાવંદે આલમ એટલા માટે શરાબ-દારૂને હરામ ઠેરવ્યું છે કે તેમાં ફસાદ-અંધાધુંધી સમાએલી છે તથા શરાબીઓની અકલ નાશ પામે છે અને શરાબીને અલ્લાહના ઇન્કારપર તૈયાર કરાવે છે તેમજ અલ્લાહ તથા તેના રસુલોપર તોહમત લગાવવા ઉશકેરાવે છે અને તેજ શરાબ બીજા ગુનાહો જેમકે ફસાદ (અંધાધૂંધી), કતલ (ખુનરેજી), શૌહરવાળી ઓરત ઉપર ઝીનાની તોહમત લગાવવી, ઝીનાકારી, હરામકારીને નજીવી સમજવા અર્થે સજ્જ (તૈયાર) કરે છે; એજ કારણે અમે હુકમ આપી દીધો કે દરેક નશાવાળી ચીજ હરામ અને બીલકુલ મના છે, એટલા માટે કે આ વસ્તુઓનો એજ પરિણામ આવે છે જે શરાબનો હોય છે.

૩૦/ સાત વસ્તુઓ, બીજી સાત વસ્તુઓ વિના, એક જાતની મશકરી છે :

- જે માણસ ઝબાનથી ઇસ્તગફાર તો કરે (માફી માંગે) પણ દિલથી પસ્તાવો કરે નહીં તે જાણે પોતાની જાતથીજ મજાક કર્યો ગણાશે.
- જે અલ્લાહથી તવફીક-મદદ તો માંગે પરંતુ તેના માટે કોશિશ કરે નહીં તે જાણે પોતાની સાથેજ મજાક કરી છે ;
- જે ભવિષ્યની ચીંતા તો કરે પણ તેના માટે પ્રયત્ન કરે નહીં તે જાણે પોતાના પંડથીજ મજાક કર્યો કહેવાશે ;
- જે અલ્લાહથી જન્નતનો તો સવાલ કરે પણ મુસીબતો ઉપર સબ્ર કરે નહીં તે જાણે પોતાનીજ ઠઠ્ઠા કરી છે ;
- જે અલ્લાહ પાસે તો જહન્નમની પનાહ માંગે પણ દુનિયાની ખાહીશાત-ઇચ્છાઓને

છોડે નહીં તે જાણે પોતાનીજ મશકરી કર્યો સમજાશે ;
- જે અલ્લાહને તો યાદ કરતો રહે પરંતુ તેની મુલાકાત માટે ઉતાવળ કરે નહીં તે જાણે પોતાનીજ સાથે ઠેકડી ઉડાળી છે.

૩૧/ સીલેરહેમી કરો (સગાવ્હાલાઓથી સારા સંબંધ રાખો), ભલે પછી એક ઘુંટ પાણીથી અને સઉથી ઉત્તમ સીલેરહેમી સગાવ્હાલાઓની તકલીફ દુર કરવામાં છે.

૩૨/ સદકો આપો ભલે પછી થોડી ચીજથી કેમ ન હોય, એટલા માટે કે અલ્લાહ પાસે નજીવી ચીજ પણ અગર સદકાના નીય્યતથી હોય તો બેશુમાર-અઝીમ છે.

૩૩/ જો કોઇ મુસલમાન ફકીર-ગરીબથી મળતી વેળા તેને એથી વિરૂધ સલામ કરે કે જેવી સલામ પોતે એક માલદાર-અમીરને કરતો હોય તો તે માણસ કયામતના દિવસે અલ્લાહથી એવી રીતે મુલાકાત કરશે કે ખુદા તેનાથી નારાજ હશે.

૩૪/ એક-બીજાની ઝીયારત-મુલાકાત કરો જેથી આપસમાં મોહબ્બતની અંદર વધારો થાય.

૩૫/ ગુનાહોથી તવબા કરનાર એવો છે કે જાણે તેણે ગુનાહ કર્યાજ નથી.

૩૬/ સ્વચ્છતા-ચોકખાઇ અને પાકીઝગી-પવીત્રતા પયગમ્બરોના અખલાક-ચારીત્રમાંથી છે.

૩૭/ સઉથી અફઝલ-બેહતર માલ તે છે કે જેનાથી પોતાની ઇઝઝત-આબરૂ બચાવી શકાય.

૩૮/ (ઇમામે જણાવ્યું કે) તમારા લોકો માટે અંબીયાઅ-પયગમ્બરોના હથીયારની બહુજ જરૂર છે.
પુછવામા આવ્યું કે : મૌલા ! અંબીયાઅના હથીયાર શું છે ?
(જવાબમાં) ઇરશાદ ફરમાવ્યું કે : તે દુઆ છે.

૩૯/ અલ્લાહ તમારાપર તેની રહેમત-મહેરબાની ઉતારે. તે જાણી લ્યો કે અલ્લાહે દરેક જાતની

જાુગારની રમતને મના કરી છે અને બંદાને તેનાથી દુર રહેવાનો હુકમ આપ્યો છે તેમજ તેને " કુરઆનમાં " નજીસ કહેવામાં આવી છે અને ફરમાવ્યું છે કે તે સર્વે નાપાક અને " દુષ્ટ - બૂરા " શયતાની કામ છે, તેનાથી બચો જેવી રીતે શેતરંજ,અને તેના સિવાય બીજી જાુગારી રમતો શેતરંજથી પણ વધારે દુષ્ટ-બુરી છે.

૪૦/ અફઝલ તરીન- ઉમદા અકલ ખુદ ઇન્સાન માટે પોતાના નફસની માઅરેફત-ઓળખાણ છે.